

Dvaadvacítka

Školní časopis 22.ZŠ

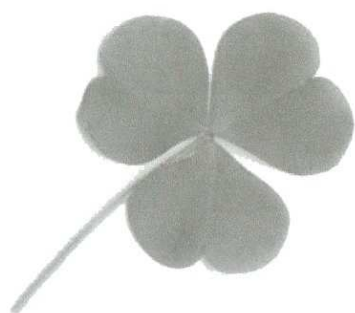
Dále v čísle:

1

2007/2008

**NOVÝ ŠKOLNÍ ROK JE TU A S NÍM
PŘICHÁZÍ I DALŠÍ ČÍSLO ŠKOLNÍHO
ČASOPISU DVAADVACÍTKA**

- **OTEVŘENÍ NOVÉHO ŠKOLNÍHO HŘIŠTĚ**
- **ZAJÍMAVÉ ŠKOLNÍ EXKURZE**
- **NAVŠTÍVILI JSME PARLAMENT ČR**
- **TOHLE VŠECHNO A MNOHEM VÍCE SE
MŮŽETE DOČÍST UVNITŘ**

Dvaadvacítka

Školní časopis 22.ZŠ

Obsah:

- Nové hřiště se vším všudy
- Tvrdá zkouška
- Uvítání nové zástupkyně
- Elita odchází
- Návštěva ÚP
- Školní parlament
- Výlet do Prahy za politiky
- Exkurze
- Kam za muzikou
- Práce žáků z 1. tříd

Slovo redakce

Milí čtenáři,

právě čtete 1. číslo školního časopisu Dvaadvacítka školního roku 2007/08. Dovolujeme si Vás upozornit, že nám do redakce přibyly dvě nové slečny, které s námi začaly pracovat na nových článcích, jež jsme si pro Vás připravili. Proto všichni z nás doufáme, že se Vám toto číslo našeho časopisu bude líbit a přejeme Vám příjemné čtení.

Vaše Dvaadvacítka

Dvaadvacítka

Školní časopis 22.ZŠ

1 / 07/08

Redaktoři: Hanka KAMÍNKOVÁ, Aneta KUBÁTOVÁ, Roman ROUBAL, Petr KOVÁŘÍK, Sabina BERNÁŠKOVÁ, Jitka VONDRÁČKOVÁ, Michaela SVOBODOVÁ, Petra KNIHAŘOVÁ

Grafická úprava: Roman ROUBAL, Petr KOVÁŘÍK

Zvláštní poděkování: Mgr. Igor JEŽEK

Slavnostní otevření nového hřiště

To, na co jsme se těšili od roku 2001, se stalo skutečností 14.9.2007. Bylo slavnostně otevřeno nové školní hřiště. V roce 2001 vznikly plány rekonstrukce. O rok později se podařilo opravit malé hřiště za tělocvičnou. Nevím, jestli si ještě někdo vzpomene, jak ta původní hřiště na míčové hry vypadala. V roce 2005 bylo rekonstruováno hřiště na streetball. Finančně nám pomohla Nadace Duhová energie společnosti ČEZ. Od roku 2006 probíhala rozsáhlá oprava největší části hřiště – atletického oválu a původního fotbalového hřiště s umělým povrchem pro softbal, tenis, volejbal a malou kopanou. Atletice slouží ovál s rovinkou pro běh na 50, 60, 100 a 110 m, sektor skoku do dálky, do výšky a sektor vrhu koulí. Poděkování za financování hřiště patří především zřizovateli školy Magistrátu města Plzně a také Krajskému úřadu Plzeňského kraje, který poskytl škole dotaci. Dosud rekonstrukce stála 13 995 819 Kč. Hřiště je nyní využíváno především pro výuku tělesné výchovy a slouží také zájmovým sportovním kroužkům. Odpoledne od 16 hodin je přístupné veřejnosti. Žáci školy mají odpoledne volný vstup, pokud se prokáží průkazkou, kterou si mohou nechat vystavit. Práce na hřišti ještě nekončí. V dalším období vznikne okolo hřiště nové oplocení a budou opraveny přístupové chodníky. Přeji všem sportovcům a žákům školy, aby jim hřiště sloužilo co nejdéle.

Tvrdá zkouška

Na 22. ZŠ se otevřelo školní hřiště, ale to už všichni jistě víte. Možná Vám, ale unikla strhující podívaná. Velmi těžké utkání svedly dva velmi silné týmy. Jedním byl MediaTeam, který měl hráče s velkými zkušenostmi a možná byl také mírným favoritem. Na druhé straně byl tým Dvaadvacítka, jež je mladé nezkušené mužstvo hájící dobrou pověst školy, ovšem se spoustou talentů, kteří v zápase potvrdili své kvality. Na dlouho očekávanou podívanou se přišly podívat skupiny starších i mladších diváků a utvořily neuvěřitelnou atmosféru pravého zápasu. Domácí tým nastoupil v oranžových dresech, MediaTeam odpověděl bílými dresy. Začátek zápasu byl provázen bouřlivým skandováním diváků obou táborů. Domácí se nenechali zastrašit silnějším soupeřem, ale po chybě v obraně jsme dostali první krutou lekci v podobě gólu. Poté se domácí tlačili na soupeřovu polovinu, kde měli několik šancí, kterou proměnil Ondra Altman nádhernou střelou a bylo vyrovnáno. Hosté dostali gól do šatny, stav po 1. poločase byl vyrovnaný 1:1. Druhý poločas se do brány domácích postavil Roman Roubal a hned musel vytáhnout jeden ze svých nádherných zákroků, aby zabránil brance. Hosté vstoupili do 2. poločasu lépe. Tlačili se dopředu, ale domácí tvrz stále odolávala. Po chybné rozehrávce hostů se radovali domácí, kdy přečíslení obrany využil Martin Boháč, který vymetl pavučiny soupeřovy brány. Najednou tu bylo skóre, které si každý domácí fanoušek přál, ale moc v to nedoufal, jenže překvapení bylo na světě. MediaTeam, který tlačil čas, stále zvyšoval své tempo hry. To se vyplatilo volnému hráči, kterého trestu hodně nechala naše obrana samotného před brankářem. Hráč pálil hned z otočky, to ale brankář postřehl a v poslední chvíli ještě stačil vytasit krásný zákrok, kterým vytěsnil střelu mimo svatyni, kterou hájil, ovšem na dorážku neměl žádnou šanci. Příliš jsme se drželi vzadu, hráli pasivně, to se stalo osudným. Nádherný fotbal mohli vidět fanoušci na novém moderním hřišti 22. ZŠ. Zápas se hrál ve skvělém stylu a v rámci fair play. Po nerozhodném stavu museli přijít na řadu penalty. Nastalo obrovské ticho, atmosféra byla hustá, že by se dala krájet. Penalty jsou velká loterie, kde musí střelec ukázat ocelové nervy a brankář veškeré golmanské zkušenosti. Po chvíli bylo rozhodnuto, kdo bude exekutor penaltových kopů. Penalty byly atrakcí pro diváky, každý si mohl vyzkoušet, jaké to je kopat pokutový kop. I přes pokutové kopy zápas skončil remízou 2:2, za kterou byli všichni rádi.

Rozhovor s novou zástupkyní

1. Jak se cítíte jako nová zástupkyně?

Cítím se stejně jako předtím. Na této škole učím již 15 let, všechny kolegy a kolegyně znám.

2. Jaký je rozdíl mezi tím, když jste učila, a mezi tím, když jste zástupkyní?

Kromě vyučovací povinnosti mám ještě další, především administrativní úkoly.

3. Jak často teď učíte?

Mám polovinu vyučovacích hodin, než jsem měla dřív.

4. Změnili k vám učitelé a žáci přístup?

Zatím jsem nezaznamenala žádnou změnu v chování svých kolegů a kolegyně. Ani žáci se nechovají jinak než dřív.

5. Jaké jsou vaše plány do budoucna pro školu?

Koordinovala jsem nový Školní vzdělávací program 22. základní školy a ráda bych se podílela na jeho zavádění do praxe a na jeho dalších úpravách a změnách.

6. Co od svého nového zaměstnání očekáváte?

Každá nová práce přináší nové úkoly a určitou míru zodpovědnosti. Doufám, že toto vše zvládnu a zachovám si stále přátelský vztah se všemi ve škole.

7. Co chcete změnit oproti svojí předchůdkyni?

Moje předchůdkyně je paní učitelka Radová, která se mnou stále sedí v kanceláři a opravdu mi pomáhá. Škola zatím „šlape“ velmi dobře.

8. Baví vás tato práce?

Ano, je to jiná práce a samozřejmě bych byla ráda, kdybych ji zvládla.

Elita odchází

Rok se s rokem sešel a naši nejstarší žáci opět stojí na počátku cesty za svým povoláním.

Zdá se možná, že na rozhodnutí, co si do budoucna vybrat, je času dost, ale opak je pravdou. V měsíci říjnu všechny tři deváté třídy absolvovaly besedu k volbě povolání v IPS na Úřadu práce v Kaplířově ulici. Tato akce bývá každoročně hodnocena jako velmi přínosná, neboť pracovníci tohoto střediska dětem opravdu svými radami dokážou pomoci při rozhodování. Pomocnou ruku podává i Pedagogicko-psychologická poradna v Částkové ulici, kde si

„ nerozhodnutí “ neboli „ váhavci “ mohou udělat test týkající se profesionální orientace. Výsledek této zkoušky může být návodem, ale není řešením. Podíl na řešení mnoho hlavního úkolu vycházejících žáků má určitě rodina, ale hlavní zodpovědnost nesou žáci sami.

Učitelé nejvyšších ročníků nabízejí dětem různé formy práce, jak se dostatečně připravit

na přijímací řízení. Spoléhat se na to, že v některých středních školách se zkoušky nedělaly

a dělat nebudou, by bylo ošidné. I zde si bude vedení školy vybírat ty nejlepší žáky

ze základních škol a východiskem pro přijetí bude vysvědčení (z 8. ročníku a 1. poloviny 9. ročníku) a výstupní hodnocení žáka. 4. prosince navštíví naši školu zástupci SŠ a SOU

a předají rodičům, popř. dětem, zevrubné informace. Po Vánocích nastane čas, kdy se budou vyplňovat přihlášky, a to se vší vážností. Všem vycházejícím žákům přeji, aby svého rozhodnutí nikdy nelitovali. Abych na budoucích setkáních s nimi slyšela, že si vybrali správně. Když totiž člověk najde v práci zalíbení, tak ji většinou dělá dobře.

Hodně štěstí do budoucna !!

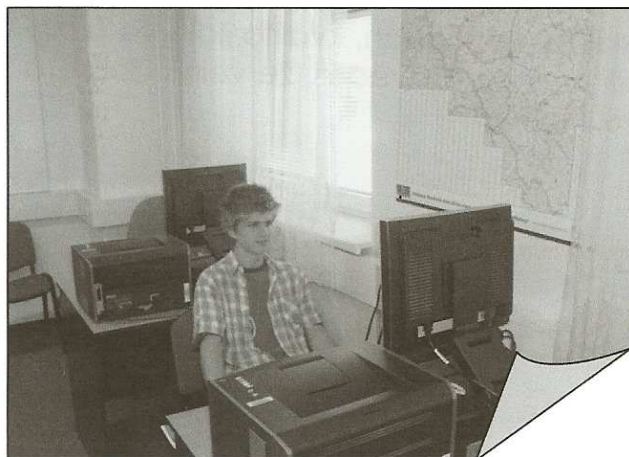
Autor: Mgr. Zdena Radová

Úřad práce

V říjnu navštívili žáci 9. ročníků Úřad práce v Plzni. Cílem této návštěvy bylo to, aby se žáci dověděli něco o své budoucí cestě životem. K tomuto byly na pomoc připraveny testy na počítačích a také dvě velmi příjemné paní. Nejprve nám jedna z pracovnic vysvětlila, jaký bude náš následující program

a pohovořila s námi o tom, jaké rozhodování je pro nás do budoucna dobré a naopak. Pak přišly na řadu PC testy, ve kterých jsme si mohli potvrdit, jestli se k nám práce, kterou bychom chtěli dělat, hodí, případně některým z nás, těm, kteří doposud neměli ani tušení, co dělat, dopomohly k rozhodnutí. Při těchto testech jsme si užili dost zábavy, jelikož profese, které nám vycházely, byly někdy více než humorné, např.: chovatel drůbeže, instalatér, kominík, masér apod. Také jsme si mohli prohlédnout brožury o středních školách v Plzeňském kraji a zjistit si bližší informace o námi vybrané škole. Zkrátka a dobře, na Úřadě práce jsme se pobavili a ještě i poučili – uvědomujeme si totiž, že střední škola nám může usnadnit pozdější rozhodování týkající se pracovního života.

Školní parlament

Dne 18.října 2007 jsme navštívili zasedání školního parlamentu, které se konalo ve 14:00 v učebně 8.I. Padaly tam velmi zajímavé návrhy, proto jsme vybrali ten nejzajímavější, a to, aby se v jídelně vařilo více zdravého jídla.

Poté jsme udělali rozhovor s paní učitelkou Alenou Pospíšilíkovou.

Ptali jsme se:

Jak dlouho školní parlament funguje, jak vznikl a kdo ho vlastně navštěvuje?

Školní parlament funguje již pět let a vznikl z potřeby navázat dialog mezi žáky, učiteli a také vedením školy. Koná se zhruba jednou za dva měsíce a navštěvuje ho vždy jeden vybraný žák z každé třídy. „Ale jsou i výjimky, kdy si vybraný žák školního parlamentu vezme i svého zástupce, značným příkladem je Lukáš Hora a Kristýna Pešková ze 7.A,“ vtipně dodala paní učitelka Pospíšilíková.

Školní parlament také někdy navštíví i naše paní ředitelka Božena Světlíková. Také se nám paní učitelka Pospíšilíková pochlubila tím, že školní parlament již dvakrát navštívil redaktor Plzeňského deníku. Před dvěma lety se zástupci školního parlamentu vypravili do Parlamentu ČR a poté navštívili chrám sv. Víta na Pražském hradě. Další návštěva Poslanecké sněmovny a Senátu by měla proběhnout ke konci tohoto roku.

Nejčastějšími tématy jsou samozřejmě skříňky ve třídách, kvalita jídla ve školní jídelně a nový nábytek ve třídách. Také jsme se dozvěděli, že velmi dobré a reálné nápady mají i mladší žáci 4.,5. a 6. tříd.

Autoři:

Sabina BERNÁŠKOVÁ, Jitka VONDRÁČKOVÁ (VIII.I)

Výlet do Poslanecké sněmovny a do Senátu Parlamentu ČR

Dne 2.11. 07 se vybraní žáci 9. tříd jeli podívat do Prahy na dvě politicky významné budovy, Senát a Poslaneckou sněmovnu. Všichni účastníci se velice těšili a doufali, že potkají i nějakého politika. Při našem štěstí jsme jednoho potkali. Byl to Lubomír Zaorálek z ČSSD, bývalý předseda dolní komory Parlamentu. Potkali jsme ho při zajímavé cestě do Poslanecké sněmovny. Poslanecká sněmovna je dolní parlamentní komorou, má 200 poslanců, kteří jsou voleni na dobu čtyř let. Nachází se v Praze na Malé Straně, ve Sněmovní ulici č. 1. Po vstupu jsme si museli dát všechny věci do batohu, jelikož si nás průvodkyně s ochrankou chtěla zkontrolovat, zda u sebe nemáme nic kovového. Poté jsme se podívali na dokument o Poslanecké sněmovně, hned potom jsme šli do hlavního jednacího sálu Poslanecké sněmovny, kde se schvalují nové zákony, které pak putují do Senátu. Celá místnost je pozlacená 18karátovým zlatem. Sál je určen pro poslance, novináře a návštěvníky. V budově se nachází také mnoho historicky významných dokumentů, např. Zlatá bula sicilská.

Předsedou PS je Miloslav Vlček. Po návštěvě Poslanecké sněmovny jsme se vydali do senátu, který se nachází také na Malé Straně na Valdštejnském náměstí. Senát je horní komora parlamentu. V této budově se předávají nové zákony z Poslanecké sněmovny k prezidentovi republiky. Po vstupu jsme museli opět všecken kov, co jsme měli na sobě, sundat. Také jsme zhlédli film o Senátu. Dozvěděli jsme se, že pokud bychom chtěli být senátorem, musí nám být přes 40 let. Šli jsme do sálu, kde zasedá 81 senátorů a ti to jsou voleni na dobu šesti let.

EXKURZE – „Západní Čechy“

Ve středu 24.10.07 byla uspořádána zeměpisná akce na téma Západní Čechy. Sraz byl v 7:15 hod. před školou. Jako doprovod s žáky jeli pí uč. Honsová, Bucháčková a p uč. Suda. První zastávka byla ve městě Cheb, kde se žáci porozhlédli po starodávném náměstí a zhlédli Černou věž. Po dvou hodinách pobytu zde následovala další zastávka, ta směřovala k vyhlídce; odkud si žáci prohlédli těžbu hnědého uhlí. Poté se jelo směrem na kladské rašeliniště, kde žáci měli možnost projít se po krásné naučné stezce dlouhé 1,3 km a přečíst si spoustu zajímavostí, které byly na velkých tabulích po cestě rozmístěny. Žáci viděli i Kladské jezero s černou vodou. Po tomto krásném výletu unavení žáci odešli zpět do autobusu, kde je čekala cesta domů. Výlet se žákům určitě moc líbil a už se těší na další.

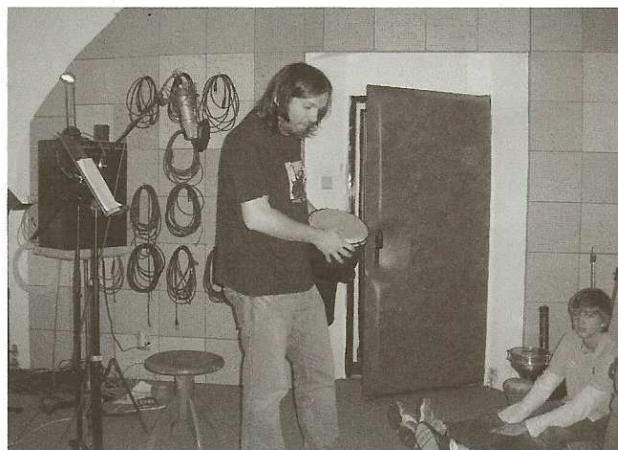

Exkurze – „1. a 2. světová válka“

V sobotu 13.10.07 byla uspořádána dějepisná akce pro 8. a 9. ročníky naší školy. Žáci vyjžděli v 8.00 hodin ráno od naší školy, kde byl pro ně přichystán autobus, který je dnes už vidět velice málo, žáci mu říkají „vejce“. Jako doprovod s žáky jeli pí uč. Pospíšilíková a p uč. Tomík. Po dvou a půl hodinách cesty strávené v autobuse žáci konečně dorazili do Prahy. Nejprve jsme zastavili v muzeu historických letadel. Zde žáci viděli několik historických letadel, např. z 1. světové války. Kromě nich si žáci mohli také povšimnout figurín které představovaly letce. Po hodině strávené zde se žáci odebrali do svého „krásného“ autobusu a pokračovali dále směrem k centru Prahy. Zaparkovali na Karlově náměstí a vydali se do Resslovy ulice, kde navštívili kostel sv. Cyrila a Metoděje. Tady zhlédli dokument o atentátu na Hendrycha. Po dokumentu se všichni přesunuli do krypty, kde se schovávali parašutisté za 2. světové války. Po skončení akce následovala zdlouhavá cesta domů.

Nahrávací studio

V pondělí 29.10.2007 vzala paní učitelka Kateřina Skočilová třídu 9.I do nahrávacího studia „Ex-Avik“. Před odpoledním vyučováním jsme se sešli na zastávce a jelo se. Po cestě trolejbusem a tramvají nás paní učitelka odvedla do horního patra postarší budovy, kde nás již očekával strůjce všeho dění ve studiu, pan Pavel Brom. Nejprve nám představil nahrávací místnost, ve které nám odprezentoval všechna zařízení včetně velké sbírky mikrofونů. Poté naše cesta směřovala do vedlejší mixážní místnosti, kde jsme se seznámili s tím, jak se hudba „rodí“. Slyšeli jsme píseň od počátku, kdy byly nahrány jen bicí nástroje, až po konec, kde znělo několik nástrojů společně včetně hlasu interpreta. Dále nám pan Brom ukázal mnoho možností, jak upravit hlas nebo zvuk nástroje. Myslím, že zatím nikomu z nás nebylo jasné, co se v nahrávacích studiích děje, ale díky paní učitelce Skočilové a panu Bromovi jsme se dostali zase o krok blíže k hudebnímu životu. Doufám, že mluvím za všechny, a myslím si, že ano, protože tato exkurze byla opravdu velmi povedená, jak už díky vtipnému, milém panu Bromovi a tomu, co vše nám předvedl, tak i díky novým poznatkům.

Práce malých šikovných ručiček

